

A wallaby is shown in profile, facing left, standing in a lush green grassy field. The wallaby has greyish-brown fur on its back and sides, with a lighter, tan-colored patch on its chest and underbelly. Its ears are large and upright. The background is a soft-focus green field.

**WILD
LANDS**
ADVENTURE ZOO EMMEN

MOERASWALLABY

SNELLE WEETJES

Dier:	Moeraswallaby <i>Wallabia bicolor</i>
Leefgebied:	Australië
Voedsel:	Gras en bladeren
Leeftijd:	15 jaar
Gewicht:	10 – 20 kilo
Draagtijd:	33 – 38 dagen
Aantal jongen:	1 jong
Status in het wild:	Niet bedreigd

GROTE VOETEN

Kangoeroes zijn de bekendste dieren van Australië, met grote voeten, lange oren en een jong die uit de buidel van zijn moeder gluurdt. In totaal leven zo'n 65 kangoeroesoorten in Australië, Tasmanië en Nieuw Guinea. Het zijn allemaal buideldieren. De moeraswallaby is een kleine kangoeroesoort.

Bij de meeste kangoeroe en wallabysoorten zijn de achterpoten en voeten veel groter en krachtiger dan de voorpoten. Hun staart is lang, dik en gespierd, wat het dier helpt bij het balanceren en draaien tijdens het springen.

SPRINGEN!

Wie aan kangoeroes denkt, denkt aan springen! Als ze zich langzaam voortbewegen, zetten ze de voorpoten op de grond, steunen op hun staart en maken een klein hupje met de achterpoten. Maar als ze zich op grotere snelheid willen verplaatsen, maken kangoeroes en wallaby's enorme sprongen. Daarbij drukken ze hun achterpoten tegelijk van de grond. De grotere kangoeroesoorten kunnen daarbij sprongen maken van meer dan 7 meter.

Door speciale elastische pezen in de achterpoten is voor kangoeroes het springen naar verhouding een energiezuinige manier om zich snel en over grotere afstanden te verplaatsen.

LEEFGEBIED

Moeraswallaby's leven in bossen, aan bosranden en in graslanden met struikgewas. Ook in nattere gebieden (moerassen) komen ze voor. De naam 'moeraswallaby' lijkt daar vandaan te komen, maar schijnt ook te slaan op zijn 'moerassige' lichaamsgeur. In Australisch Queensland wordt de soort soms 'stinker' genoemd.

Moeraswallaby's zijn 's nachts meestal actiever dan overdag. Ze hebben geen zweetklieren. Als ze het erg warm hebben, likken ze hun onderarmen. Het speeksel droogt op en de verdamping koelt het bloed in de bloedvaten van de armen.

OPGROEIEN IN EEN BUIDEL

Zou het niet cool zijn als je je hele jeugd in een rugzak zou kunnen rondrijden? Buideldieren, en dus ook moeraswallaby's, kunnen dit. Het volwassen vrouwtje heeft aan de buitenkant een buidel, waar de jongen (ook wel joey's genoemd) in kunnen opgroeien. Mannelijke moeraswallaby's hebben geen buidel.

Wanneer een joey wordt geboren, zijn ze nog heel klein, naakt en blind. De joey kruipt naar de buidel en zuigt zich aan een tepel vast. De buidel biedt bescherming, warmte en melk! De komende 8 tot 9 maanden zal de joey zich voeden en gaan groeien. Als de joey groot genoeg is, zal hij af en toe buiten de buidel gluren, totdat hij deze verlaat.

GRAZERS VAN AUSTRALIË

Wallaby's zijn planteneters en eten een breed scala aan grassen, bladeren en boomschors. Ze gebruiken hun handen om takken naar beneden te trekken om bij bladeren te komen en hebben een maag met kamers die net zo werkt als de maag van herkauwers zoals koeien, geiten en schapen. Ze kunnen de planten die ze onlangs hebben ingeslikt, weer omhoog halen, herkauwen en weer doorslikken voor de laatste spijsvertering.

In feite zijn de diverse kangoeroesoorten de grazers van Australië en vervullen de taak die herten, buffels of antilopen op de graslanden van andere continenten uitvoeren.

WILD LANDS

ADVENTURE ZOO EMMEN